

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2199/2019
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Горан Пејић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8131/2018 од 11.12.2018. године, у седници одржаној 18.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8131/2018 од 11.12.2018. године, као о посебној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8131/2018 од 11.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 840/18 од 24.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати 4.000.000,00 динара са законском затезном каматом од 24.05.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкова парничног поступка у износу од 225.750,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8131/18 од 11.12.2018. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд налази да нема места о одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева. У побијаним одлукама је изражен правни став нижестепених судова да вредносни суд и критичко мишљење једног политичара о другом изражено у средствима јавног информисања, не представља штетну радњу која би могла да доведе до повреде права личности, конкретно части и угледа тужиоца, с обзиром да су носиоци јавних функција, као јавне личности, дужни да трпе критику ширег обима него појединци који не врше јавну функцију. Тужилац у ревизији тврди да није реч о изношењу мишљења или вредносног суда, већ о изношењу неистинитих тврдњи о тужиоцу од стране туженог у средствима јавног информисања услед којих тужилац трпи нематеријалну штету, из чега следи да је спорно правно питање везано за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Образложења побијаних пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права, у вези са законским разлозима датим за одбијање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, није испуњен ниједан од законом прописаних услова за прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 02.03.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 4.000.000,00 динара, што на дан подношења тужбе представља динарску противвредност од 33.265,00 евра, с обзиром да је на дан поношења тужбе један евро вредео 120,2447 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић